

Vidar Solberg
Solberg Gård, Råde
1580 RYGGE

428

Returadresse:

B économique
Holy Riders MC
v/Bent Risøy
Risøy, 5955 LINDÅS

Ettersendes ikke ved varig adresseendring.
Returneres avsender med ny adresse.

More
POWER
to you!

POWER
Organ for Holy Riders MC
Nr. 3, 2006 - Årgang 24

POWER
Organ for Holy Riders MC - Nr. 2, 2006

**Nyfelst
nykommer**
i Holy Riders, s. 4

POWER
Organ for Holy Riders MC - Nr. 3, 2006

POWER
Organ for Holy Riders MC - Nr. 2, 2005

HOLY RIDERS
Organ for Holy Riders MC

HOLY RIDERS
Presidenten:
Når enden
er god...
s. 4

**Tenning
julegranen**
i tre Østfold, s. 19

HOLY RIDERS
Organ for Holy Riders MC

**PILEGRIMS-
TRÉFFET**
21.22.23.24.25.26.27.28.2005
s. 9-15

Tidens mest
inspirerende
årsmøte s. 12

Spesialnummer til alle MC-klubber i Norge!
Pilegrimstreffet (s. 10) - Jesus eller juling? (s. 16) - Okkultist
og sadomasochist (s. 4) - Det finnes ikke elg (s. 14)

Bestill et abonnement nå!
Pris kun 250,- kroner pr. år!
Skriv til power@holyriders.no
eller ring 918 35 816!

POWER

Organ for Holy Riders MC - Nr. 4, 2006 - Årgang 24

**HOLY
RIDERS**
MC

25
år, 1981-2006

Høstnummer!

Gøy på landet (s. 4) - Ordensmann ble fri (s. 6) - Presten sa
nei, Holy Riders sa ja! (s. 15) - Holy Riders i vesterveg (s. 16)

Innhold

Presidentens hjerte:	s. 3
Gøy på landet!	s. 4
Ordensmann ble fri!	s. 6
The President's heart (english version)	s. 8
Norgestreffet: En opplevelse av vann og ånd	s. 8
Bare ei lita sprekke	s. 9
Glimt fra Pilegrimstreffet	s. 10
Misjonærinnsettelse	s. 11
Nytt fra sentralstyret	s. 12
PowerPrayer	s. 13
Redaktørens rablerier	s. 13
Avd. Aalesund på menighetsbesøk	s. 14
Kalenderen	s. 14
Å spørre om veien...	s. 14
Presten sa nei - Holy Riders sa ja!	s. 15
Holy Riders i vesterveg	s. 16

POWER

Organ for Holy Riders MC

Holy Riders MC, stiftet i 1981, og er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon i form av en motorsykelklubb med rundt 400 medlemmer fordelt på 15 avdelinger og grupper i Norge, Tyskland, Sverige og på Færøyene. Vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som frelser og herre i og rundt MC-miljøet. Klubben er åpen for alle, men for å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til bl.a. fartstid og et markert kristent standpunkt.

Klubbens hovedadresse:
Holy Riders MC
Risøy, 5955 LINDÅS
e-post: info@holyriders.no
organisasjonsnr: 979 446 802
klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
klubbkonto, Sverige: 5702-1511

Klubbtelefoner:
President: Ole Kristian Kjenes
tlf.: 56 35 85 86 / 924 67 257
e-post: president@holyriders.no
Visepresident: Bent Risøy
tlf.: 997 00 884
e-post: visepresident@holyriders.no

Medlemskontor og abonnement:
Medlemssek.: Bent Risøy
Risøy, 5955 LINDÅS
tlf.: 997 00 884
epost: medlem@holyriders.no
Endring av adresse o.l. meldes din avdelingsleder, eller til medlemskontoret for abon-

menter.
Medlemsskap: Kr. 500,- pr. år + evt. lokal kontingent. Avdelingene svarer i tillegg kollektivt for sin andel av ansattkostnader. Noen avdelinger har valgt å belaste sine enkeltmedlemmer direkte for dette.

Power
Ansv.red.: Ole Kristian Kjenes
tlf./mail: Se under «klubbtelefoner» lenger oppe
Redaktør: Vidar Johnsen
Postboks 485, 3605 KONGSBERG
tlf.: 918 35 816
e-post: power@holyriders.no
Trykk: Bjorvand & Skarpodde AS

Abonnement på Power: Kr. 250,- pr. år. Kontakt medlemskontor (se første spalte)

Internett:
Webmaster: Vidar Solberg
tlf: 958 68 493

e-post: webmaster@holyriders.no
Offisiell webadresse for HR:
http://www.holyriders.no/

Kaffetelt:
epost: kaffetelt@holyriders.no

Gavekonti:
Klubbgaver: Klubbens hovedkonto (se 1. spalte)
BierBibel-prosjektet: **3632.51.73577**
Russisk BikerBibel: **9365.05.67992**
Lønnsgavefond, president: **9365.05.79117**
Lønnsgavefond, Power: **9365.05.79109**
Kontoadresse: Se klubbens hovedadresse, 1. spalte

Forsidebildet: En av de 240 barna som fikk kjøretur i Skåne - se artikkelen "Gøy på landet," s. 4-5 i dette bladet!

Fotografier uten annen kreditering er tatt av redaktør.

Neste deadline:
30. oktober 2006

Bladet utkommer:
ultimo november 2006

Presidentens hjerte:

Oppmuntre hverandre!

English translation: See page 8

Hei, kjære brødre og søstre! Da er sommeren på hell, og det har jo vært en meget bra sommer værmessig – Kanskje mest for oss som bor her i Sør-Norge. Det er i hvert fall år og dag siden sist det var en slik sommer på Vestlandet. Håper dere har hatt det bra og at dere har fått delt evangeliet med flere MC-venner.

Vi har dessverre hatt en del ulykker i år, og særlig tragisk var det med Ann Christin og Glenn Egeland (nygifte) som kjørte i en elg med motorsykkelen og ble stygt skadet. Vær med å be om de at de skal bli helt gode igjen, og vi må ellers også prøve å hjelpe dem der vi kan.

Jeg har lenge kjent for å skrive om det å oppmuntre hverandre. Både fordi Bibelen sier at vi skal gjøre det, men også fordi jeg ser at vi i klubben trenger det. Det er flere avdelinger som sliter, men det er heldigvis også noen det går bra for. Da er det viktig at de som det går bra for ser et ansvar i å oppmuntre og hjelpe dem som har det trått. Det er viktig at også vi i sentralstyret gjør det vi kan, men jeg tror at når alle har en felles forståelse og innstilling når det gjelder viktigheten av det å oppmuntre hverandre, så vil det få en mye større effekt.

Noe av det viktigste vi kan oppmuntre hverandre til å gjøre er å lese Guds Ord, bli stående i det og være i stand til å prøve alt som blir sagt og gjort opp mot Ordet for å se om det stemmer. Det er så mye rart som blir sagt og gjort av forkynnere og ledere verden over i dag at hvis ikke den enkelte av oss er i stand til å prøve tingene på Guds Ord, vil faren for at du/vi kan bli ledet vill være veldig stor. Jesus advarer flere ganger mot falske lærere, profeter, disipler og hyrder. Djevelen vil gjøre alt det han kan for å prøve å føre de utvalgte vill.

Du tenker kanskje: Hva har dette med HR å gjøre, og er vel dette noen

oppmuntring? Jeg tror at vi hele tiden står i en kamp der djevelen prøver å gjøre oss sløve, miste fokus og forlate den sanne tro på Jesus Kristus. Dersom djevelen får et slikt innpass hos oss i HR, vil HR mer og mer miste sin slagkraft i det oppdraget vi har fått. Derfor ser jeg det som viktig å utrettelig oppmuntre og formane dere til å søke inn i Guds Ord slik at dere blir bevart og blir værende i Guds kraft. Da vil vi se at Gud får sin vilje med oss, og vi vil bære god frukt!

Les disse ord som Paulus skriver, og la de ransake deg og oppmuntre deg til et hellig liv i Kristus:

*Trøst da hverandre med disse ord!
Men om tider og tidspunkt behøver vi ikke å skrive til dere, brødre. For dere vet godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten. Når de sier: Fred og ingen fare! – da kommer plutselig undergangen over dem, brått som veer over en kvinne som skal føde. Og de skal ikke slippe unna. Men dere, brødre, er ikke i mørket, så dagen skulle overrumple dere som en tyv. For dere er alle lysets barn og dagens barn, vi hører ikke natten eller mørket til. Så la oss da ikke sove som de andre, men våke og være edrue. De som sover, sover om natten, og de som drikker seg fulle, gjør det om natten. Men vi som hører dagen til, la oss være våkne, ha tro og kjærlighet som brynje og håpet om frelse som hjelm. For Gud har ikke bestemt oss til vrede, men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus. Han døde for oss for at vi, enten vi våker eller sover, skal leve sammen med ham. Derfor må dere oppmuntre og oppbygge hverandre, som dere også gjør.*

Vi ber dere, brødre, å vise dem anerkjennelse som arbeider blant dere, de som er deres forstandere i Herren og formaner dere. Dere skal elske dem og sette dem overmåte høyt på grunn av den gjerning de

har. Og hold fred med hverandre! Vi formaner dere, brødre: Vis til rette dem som lever et uordentlig liv, sett mot i de motløse, ta dere av de svake, og vær overbærende mot alle. La ingen gjengjelde ondt med ondt, men strev etter å gjøre godt mot hverandre, ja, mot alle. Vær alltid glade, be stadig, takk Gud under alle forhold! For dette er Guds vilje med dere i Kristus Jesus. Slokk ikke Ånden, forakt ikke profetord, men prøv alt og hold fast på det gode, og hold dere borte fra ondskap av alle slag. Må han, fredens Gud, hellige dere helt igjennom, og må deres ånd, sjel og legeme bli bevart uskadd, så dere kan være uklanderlige når vår Herre Jesus Kristus kommer. (1 Tess. 4, 18 – 5, 23)

Brødre, se til at ikke noen av dere har et ondt og vantro hjerte, så han faller fra den levende Gud. Dere skal oppmuntre hverandre hver dag, så lenge det heter «i dag.» for at ingen av dere skal la seg bedra av synden og bli forherdet. (Hebr. 3, 12–13)

La oss holde urokkelig fast ved bekjennelsen av vårt håp; for han som gav løftet, er trofast. La oss ha omtanke for hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger. Og la oss ikke holde oss borte når vår menighet samles, slik som noen pleier å gjøre. La oss heller oppmuntre hverandre, så mye mer som dere ser at dagen nærmer seg. (Hebr. 10, 23–25)

La oss tjene Herren og hverandre med stor glede!

Hilsen deres bror,
Ole Kristian Kjenes

Ole Kristian Kjenes

GØY på landet

Andreas fra Con Dios MC gir en innføring i motorsykkelenes hemmeligheter

Hvem gidder å flå 120 mil på to dager, mesteparten i styrtregn, gjennom svensk flatskog og på nitrist motorvei, for være med å gi en skokk med unger hver sin tokilometers MC-tur? Vi gadd, og fikk en herlig erfaring av misjon med MC, men langt unna MC-miljøet.

P Tekst & foto:
Vidar Johnsen

I fånytt søk etter morsomme MC-veier i Sør-Sverige la vi – Raymond Ranvik og undertegnede med hustru – ruta om Borås og Gislaved på vei til helgens treffpunkt i tjukkeste Skeune, som de sjøl uttaler det. Med super timing og klamme klær ankom vi Missionskyrkans sommarhem akkurat når de innfødte skåningene hadde satt seg på den herlige oppvarmede, innglasserte verandaen for å nyte velmarinert grillkjøtt. Det er jammen deilig å være norsk i Sverige også...

Skravla går like lett unna som maten, før Kerstin Bernspång fra Holy Riders MC, Skåne tauer det hele inn for å forberede oss på morgendagen: 240 kreftsyke unger fra Stockholmsområdet, København og Malmö skal flys og kjøres inn til en bondegård noen skauholt og steingjerder østenfor byen Hörby, av én enkelt hensikt: For å ha det gøy på landet.

Holy Riders MC, Skåne skal delta ved å gi ungene tohjulsfluturer. Etter en

del info går vi over i bønn for morgendagen, og det griper ordentlig fatt i hjertene våre at barn og pårørende også skal få en berøring av Gud med på kjøpet. Sjøl om det nok ikke blir anledning til rene vitnesituasjoner ser vi at vi vil kjøre i Jesu fotspor: «La de små barn komme til meg, og hindre dem ikke!» Mange av ungene vi kommer til å møte har fått dagene talte av legene; vi skal få være med å dytte litt lys inn i denne dystre realiteten, og samtidig løfte dem til Herren i bønn mens vi kjører.

Kjempefest med nyseforbud

Først når vi har stilt opp syklene på gårdstunet neste dag forstår vi størrelsen og kvaliteten på dette arrangementet. Vi utgjør bare en liten del av de 550 voksne som på forskjellig vis skal være med å jobbe for at ungene skal få en uforglemmelig dag. Det hele har vært arrangert annethvert år

siden 1994 av bonden Bengt Nilsson, som startet det hele for å gi sin egen datter og sykehusavdelingen der hun lå et lyspunkt. Datteren er i dag frisk, men festene har han fortsatt med.

Ungene ankommer i busser eskortert av politi med ulende sirener – et politihelikopter har allerede landet utpå jordet som ungene skal få ta nærmere i øyensyn. Et kobbelt av traktorer med høyvogner står klar til å ta seg av transporten av ungene mellom de forskjellige aktivitetene på gården; grillosen henger over åkrene; et knippe rallybiler der ungene skal få kjøre med gjør grønne enger til et gjømetrakk på notime. Samtlige unger og mange voksne får etter hvert indianerdekor og svenske flagg påmalt i ansiktet, Fotballklubben Malmö FF deler ut fotballer og flere kjendiser og svenskens «Labbetuss» bamsen Bjørne er på plass, alle på egen regning.

BikerBibelsjef Roul Åkesson påser at hjelmen sitter som den skal.

Kerstin og Roland Bernspång leverte MC-turer etter sandwich-metoden for de minste

To hjul for mye, men også dette en del av tilbudet ungene fikk ta del i denne dagen.

Midt i all moroa er man strenge på to ting: Ingen nysing og ingen bilder. Man har ikke råd til å leke med disse barnas helse; er man forkjølet må man bli hjemme. Og Power og andre medier måtte få spesialtilatelse til å ta bilder på festen; ingen skal bli tvunget til å komme i avisene.

Unger på «joy ride»

Det duskregnet fortsatt når vi kom inn på gårdstunet, men like før politisirenene melder fra om at ungene kommer bryter sola igjennom. Så braker det løs: Det myldrer av unger som skal settes hjelm på, løftes opp på den sykkelen de helst vil kjøre, eller ned av den de nettopp har kjørt. Noen av ungene bærer tydelig merke av sykdommen – hårløse eller delvis uføre. Mange er på forhånd skeptiske til

MC-tur, men de samme ungene kommer oftest tilbake med glis som ville gått rundt hvis ikke ørene hadde forhindret det – og kjører runde etter runde med stadig nye MC-førere. Vi er rundt tjue sykler fra HR Skåne, den kristne klubben «Con Dios» (Med Gud) og et par lokale, ikkekristne MC-klubber HR Skåne har kontakt med. De fleste syklene går i kontinuerlig skytteltrafikk den timen MC-kjøring står på programmet.

Idet siste pulje med unger får sine MC-runder har også sola måttet gi tapt igjen for overmakten: Tunge, mørke tordenskyer lukker solhullet over oss, og bordet med bikerbibler som en og annen forelder har fått ta av må i all hast dekkes til. For oss nordmenn er det på høy tid å dra for å rekke siste ferge tilbake til Sandefjord

– vi rakk den med 15 minutters margin etter 45 klissvåte mil.

Det ble ikke så mange anledninger til å dele Guds ord denne dagen, og vi overfalt ingen med håndspåleggelse for å drive ut kreftsykdommen deres. Men vi var alle i bønn om at Herren måtte berøre dem vi traff. Vi fikk vist både barn og pårørende at kristne bryr seg – akkurat slik Jesus gjorde. Kanskje er det dette inntrykket som sitter igjen når de neste gang møter en kristen som kan lede dem til Jesus. Og vi fikk være med å gi ungene glede! «Et glad hjerte gir god legedom,» sier Bibelen (Ord. 17, 22) – og det sier legene også.

Les også hva avisen Sydsvenskan forteller om festen:

<http://sydsvenskan.se/skane/article180486.ece>

Mål:
300.000,-

Nå: (4.9.2006)
152.762,82

Bikerbibelnytt:

Halvveis til nytt opplag!

Innsamlings søylen for Bikerbibelen fylles opp mer og mer – Når dette bladet går i trykken er vi allerede over halvveis! Det betyr ikke at vi skal hvile for mye på laurbærne, det er minst like få bibler på Bikerbibel-lageret i Oslo som det er vann i et standard vannkraftmagasin om dagen. Vi ser hvor sterk kraften i Ordet er, så vi må fortsette med uforminset styrke slik at «kraftmagasinene» er fulle igjen til neste MC-sesong! Selg sykkelen, lodd ut svigermor, slakt sparegrisen – La fantasien være begrensningen! Får vi inn «for mye» trykker vi bare mer!

Bikerbibelens gavekonto: 3632.51.73577

Den russiske er ferdig!

Så er endelig 20.000 eksemplarer av den russiske Bikerbibelen ferdig trykket! Samtidig som dette bladet går i trykken kjøres de nå inn i Ukraina og Russland og overlates våre kontakter der for videre forvaltning og distribusjon. Halleluja!

Før var han en ordensmann:

-Nu är jag

Han er både pinsevenn, familiefar og motorsyklist, bonden fra Skåne i Sør-Sverige som ble nektet å delta i bikerbibelspredning gjennom BikerChurch. Lars Lindberg bar nemlig også på en hemmelighet: Han var 4. grads medlem i en orden. Power besøkte Lars og fikk høre historien:

P Tekst & foto:
Vidar Johnsen

Noe var galt

Det var gjennom en nabo at Lars kom inn i druideordenen. Her fant han et godt kameratfellesskap, og de hemmelige ritualene var tross alt bare en liten del av samlingene. Han var i starten skeptisk til om dette var forenlig med å være en kristen, men når selv teologer forsikret ham om at dette ikke gikk på akkord med Guds ord kunne det vel ikke være så farlig.

Over tid gled Lars mer og mer bort fra et aktivt menighetsliv og personlig kontakt med Gud. I troskapsløftet han hadde gitt ordenen hadde han «gitt sin heder i pant» på å ikke avsløre noen av ordenens ritualer eller aktiviteter. Selv kona, Helene, skulle holdes utenfor. Det ble en tung byrde å måtte holde noe av livet sitt skjult for den han egentlig hadde valgt å dele alt med. Likevel blokkerte han i mange år tanken på at dette kunne være feil.

Vendepunktet

Lars var i denne tiden et sjeldent syn i hjemmemenigheten, pinseforsamlingen i Hörby. En søndag da kona og datteren skulle på konfirmasjonsgudstjeneste i

svenska kyrkan ville han ikke være med, men reiste likevel spontant på et møte i pinsemenigheten.

Akkurat denne søndagen var det noen fra BikerChurch, den svenske sammenslutningen av kristne MC-klubber, som presenterte BikerBibelen der. Som gammel motorsyklist var dette interessant, men det berørte noe mye dypere enn bare MC-interessen. Lars opplevde hvordan den Hellige Ånd begynte prosessen med å lokke ham tilbake i en tettere gudsrelasjon. Samtidig begynte en veldig åndskamp. «Jeg kjente meg skikkelig dårlig, forteller han.

Over lang tid hadde det også vært folk i menigheten som har bedt trofast for Lars' familie. Omtrent samtidig med at denne prosessen startet ble Lars og Helene bedt på besøk til en familie i menigheten. Lars kunne se at kona i denne familien gikk og bar på noe, men ingenting ble sagt. Da de ble bedt tilbake allerede neste uke ville Lars ha kortene på bordet. «Shoot,» sa han, og fikk det tunge spørsmålet: «Er du med i en hemmelig orden?»

Gjennom forbønn hadde familien kjent at alt ikke stod helt bra til hos Lindbergs. For Lars var det som om Gud konkret hadde satt fingeren på noe. Det kjentes godt å kunne åpne seg og prate

om uroen han også selv opplevde rundt ordensmedlemsskapet, samtidig som ingen presset ham, slik at han kunne ta tingene i eget tempo.

Åpenbaringslys

For Lars ble nå menighetsbesøkene nå hyppigere, og losjen fikk mindre oppmerksomhet. Under en gudstjeneste satt han og så på det store trekorsset i kirkesalen, da et ansikt trådte fram for øynene hans. «Det var det vänligaste ansiktet jag nånsinn hade sett – Det var som en hälsning från Jesus,» forteller Lars. Den ellers syngende skånedialekten bevrer nå følelsestung og full av takknemlighet:

«Jesus er det sanne lys – da behøver vi ikke søke lys noe annet sted!» Da Lars ble innviet til ordenen måtte han med bind for øynene rituelte «søke lyset» – Mange av ordenens ritualer gikk på dette. «Jesus ble pisket og spikret på et kors for meg, men jeg fornekta ham i realiteten, når jeg søkte lys andre steder enn hos Ham. Jeg er født og oppvokst i pinsemenighet, og burde visst bedre. Likevel ble det slik,» forteller han. Men da Lars fikk synet av Jesu ansikt foran korsset gikk det opp for ham: «Hvordan kan jeg fornekte Kristus når jeg ser noe slikt! Lyset finnes bare hos Jesus,

Holy Riders' standpunkt til hemmelige ordener

Holy Riders MC har også som klubb måttet ta standpunkt til hemmelige ordener. Det skjedde i 2003 i avd. Vestfold, da det kom fram at en ryggmerkesøker også var medlem i en orden. I kjølvannet av avslaget som ble gitt på søknaden, fulgte en smertefull prosess der flere forlot klubben. Standpunktet som sentralstyret i klubben den gang fattet lød:

Holy Riders MC støtter ikke, og fraråder

medlemmers deltakelse i ordener, losjer eller andre organisasjoner med hemmelige ritualer eller andre standpunkter/aktiviteter som strider med Guds Ord. En slik deltakelse vil virke negativt inn på ryggmerkesøknader eller godkjenning av verv.

Uttalelsen ble underbygget med følgende bibelvers:

Matt. 5, 33-37 (utdrag): Dere skal i

det hele ikke sverge. (...) La deres tale være ja, ja – nei, nei! Det som er mer enn dette, er av det onde.

Matt. 10, 27: Det jeg sier dere i mørket, tal det i lyset! Det som dere får hvisket i øret, forkynn det fra hustakene!

Ef. 5, 8-13 (utdrag): Vandre som lysets barn! (...) Ta ikke del i mørkets ufruktbare gjerninger, men refs dem heller!

FRI!

jeg må ikke søke andre steder! Hvis vi skal være lys, kan vi ikke skjule noen ting, – da lager vi skygge. Våre klær skal være helt hvite; vi må ikke ha mørke flekker. – Jag har snöat in på det här med ljus.»

Lars opplevde at taushetsløftet han hadde avlagt ed på ble en binding – en knute han ikke kunne åpne. «Gud har lovet å ta meg med hjem til Himmelen hvis jeg gir mitt liv helt til ham her på jorden. Hvordan kan jeg stille min heder til pant når jeg allerede har gitt hele livet mitt til Gud? Bibelen sier vi ikke skal avlegge eder; det som er mer enn ditt ord er for mye,» fremholder han.

«Du kan ikke skjule noe for Gud. Det er så deilig å slippe å prøve å skjule noe for ham. Før kunne jeg være redd for at ikke alt var OK i forholdet til Gud, nå har jeg den Hellige Ånd med i alt jeg gjør – han får ha kontrollen med meg og kan lede meg.» Hva da med privatliv? «Jeg sier ikke like mye til deg som til kona mi, men jeg har heller ingenting i livet mitt som ingen har innsyn i.»

Åndskrefter

Da Lars i 2002 hadde tatt bestemmelsen med å forlate losjen, fikk han kjenne den åndelige motstanden helt fysisk. I bilen på veg med avskjedsbrev til losjens leder var det som en tung hånd forsøkte å presse ham ned gjennom bilsetet. Lars fortsatte likevel. Grepet løsnet i det han steg ut av bilen, og han fikk utført sitt ærend og samtidig gitt lederen en BikerBibel.

Åndstrykket rundt ordenene har han også ved andre anledninger fått bekreftet. Ved en anledning vitnet han om erfaringene sine i en menighet. Etter møtet kom en dame i forsamlingen bort og sa: «Så er jeg altså ikke

Forts. s. 12

From the president's heart: Encourage each other!

Hi, dear brothers and sisters! I hope you have had a good summer and that you have had the opportunity to share the gospel with many biker friends.

Sadly, we have had a few accidents this year, of which the most tragic one were Ann Christin and Glenn Egeland (newly-weds) that hit a moose with the motorcycle and were seriously injured. Please continue to pray that they recover completely, and let us try to help them wherever possible.

I have felt the urge to write about encouraging each other for some time. Both because the bible tells us to do so, but also because I see that we need it in the club. Several chapters are struggling, but luckily there are also some that are of good courage. It is important that those that do well see a responsibility in helping out those who are struggling. It is important that we in the central board do what we can, but I believe that when everyone have a common understanding and attitude in seeing the importance of encouraging each other, it will have a much greater effect.

One of the most important things to encourage each other on is to read the Word of God, remain steadfast in it and being equipped to test everything that is said and done against the Word to see if it is OK. There are so many strange things being said and done by preachers and leaders all over the world today, that if each of us do not have the skill of testing it against the Word of God, the danger of being lead astray is very big. Jesus several times warns against false teachers, prophets, disciples and sheperds. The devil will do all he can to attempt leading the chosen ones astray.

You may think: What does this have to do with Holy Riders? And what kind of encouragement is this? I believe we are standing in a constant fight where the devil is trying to make us fall asleep, loose focus and leave the true faith in Jesus Christ. If the devil have this kind of entrance between us in Holy Riders, we will more and more loose power in fulfilling our mission. That's why I see the importance of constantly encouraging and admonishing you to seek into the Word of God so that you are preserved and remain in God's Power. Then we will see that God has his way with us and we will bear good fruit!

Read these words, that Paul writes, and let them search you and encourage you to a holy life in Christ:

- 1. Thess. 4, 18-5, 23
- Hebr. 3, 12-13
- Hebr. 10, 23-25

Let us serve the Lord and each other with great joy!

Your brother, Ole Kristian Kjenes.

Regn med oss!

Norgestreffet: En opplevelse av vann og Ånd

P Tekst:
Einar Dahlen

NAF oppe i Trondheim (skrevet fra sydlig vinkel) inviterte til Norgestreff i år. Som utflyttet trønder dro det ekstra i kroppen for å komme seg nordover. Torsdag sånn litt etter midt på dagen traff jeg avtalt følge for turen oppover; Nina fra HR avd. Oslo. Sola var varm og humøret fint. Vi hadde en fin tur opp Østerdalen, over fjellet og ned mot Trondheimsfjorden. Jeg tror klokka var blitt elleve før Lavvoen kunne pakkes ut og settes opp.

Rart hva 65 mil gjør med sovehjertet. Jeg er ikke sånn supersover i telt med såsom-så liggeunderlag, men det var ikke noe problem. Fredag morgen våknet jeg uthvilt og klar for treff. Lyden jeg hørte da søvnen ble byttet mot morgenstemning, brakte med seg minnet om en slagermelodi fra lenge siden, - i forkant av min barndom: "Hør på regnet når det faller ned, dets monotone trommeslag."

Bare én regnbygge

Det ble bare den ene regnbyggen. Den varierte litt i styrke, men ga seg allerede søndag ut på dagen et stykke....

Der kunne dette skribleriet lett gått over i jammer over det dårlige været, og huff og huff. Men det er ikke alltid at det som ser ille ut behøver å bli dårlig. Vi hadde et bra treff. Vi var mange fra Holy Riders der - så mange at jeg kunne stikke av noen turer og hilse på familien uten å få dårlig samvittighet overfor kaffeteltet.

Kaffeteltet ut av skyggen

Kaffeteltet sto strategisk til ved innkjøringen til treffplassen. Det var et resultat av at frimodigheten har stor lønn. På kartet var "vår plass" gjemt bort i et hjørne, fjernt fra det meste. Det var ikke Olav (HR avd. Vestfold) fornøyd med. Han fikk tak i treffsjefen, og fram i lyset kom vi!

Kaffeteltet var fullt! Det var kanskje ikke så rart; det var godt å få tak over hodet! Ut fra det evinnelige regnet, kom det interessante resultatet at mange ble lenge i teltet. Det førte til mange samtaler som gikk mye lenger enn vi ofte opplever - ingen hadde hastverk med å komme seg ut... ☺

Siden vi var ganske mange fra HR på treffet, kunne ikke alle være i kaffeteltet hele tiden; vi måtte jo ha plass til besøk! Når vi da var i hovedteltet, eller for så vidt over alt, var det ganske sterkt å oppleve hvor mange som gikk direkte på oss og dro i gang samtaler som dreide seg om åndelige ting.

Det var mye regn på treffet - sånn fra skyene, men det var også mye regn - sånn fra Ånden.

Gudstjeneste på 37 sekunders varsel

På søndag hadde vi igjen fått mulighet til å ha en Andakt/Gudstjeneste. Da var vi også forvist ned i strandkanten... Men frimodigheten viste seg igjen lønnsom, og etter litt lobbyvirksomhet havnet vi i hovedteltet, med masse frokostgjester som tilhørere. Svein Arild gjord en bra innsats i en støyende omgivelse.

Det er klart at disse Gudstjenestene vi etter hvert har fått lov å holde midt i festleiren, de må vi satse hardere på og løfte standarden på! Har vi ikke ressurser selv, finnes det helt sikkert menighetsmiljøer i nærheten som vil hjelpe oss. Jeg tenker særlig på den musikalske delen; vi kan bedre! - Ingen negativ kritikk til dere som stilte opp på 37 sekunders varsel; jeg er imponert over dere!

Norgestreffet blir for meg stående som en påminnelse om at Herren vender alt til det beste for den som tror på Ham!

En subjektiv rapport fra Einar Dahlen, våt som ei kråke, glad som ei lerce!

Bare ei lita sprekke, Herre!

P Tekst:
Einar Dahlen

Så var Pilegrimstreffet over for i år, og ferden skulle gå hjem til mor og far i Trøndelag. Jeg var der en lyntur i forbindelse med Norgestreffet, en ganske våt opplevelse. Værvarslet for turen var ikke lovende, og jeg grudde meg egentlig litt for turen.

Jeg ba for turen, for været, at jeg skulle få slippe det verste regnet. - Om jeg bare kunne få ei sprekk i regnet å kjøre i?

Det står riktignok i Jakobs brev at vi er under samme vilkår når det gjelder å be som Elias. Han ba inntrengende om at det ikke måtte regne, og det regnet ikke på tre og et halvt år! Men jeg har jo ikke samvittighet til å lage en økologisk katastrofe heller... Nei kunne jeg bare få ei lita sprekk!

Jeg hadde planlagt å dra klokka ti, men ble litt oppjaget og dro allerede klokka ni. Over til Geilo, så til Gol. Mange skyer, ikke noe regn. Golsfjellet - du verden for en artig vei opp fra Gol! Oppe på Golsfjellet, ble det såpass med regnskvetter at jeg tok på regndressen. Det ble ikke så mange dråpene, men det er jo også hjelp for å holde varmen oppe på fjellet. Ned til Fagernes, en kopp kaffe, og videre over Valdresflya. Jeg tror det må være fint der; jeg så ikke så mye annet en grå skodde. Noen få regndråper, men regndressen var på, så det betød ingenting.

Ved Bessheim ble himmelen blå, regndressen pakket bort, og

det var bare fryd og gammen. Fine tørre veier, og lite trafikk. Veien videre gikk til Vågamo, Sel, Dombås. Pause. Mat. Fulle kafeer. Kjøpte mat på Obs! Været var så fint - jeg tok med maten, kjørte opp på Dovrefjell og tok meg god tid til en rast der. Sol, vind, motorsykkel, tørr asfalt - ah LIFE is GOOD!

Da jeg kjørte mot Vågamo, så jeg tunge skyer som seg inn over Lom. Da var jeg glad jeg startet såpass tidlig som jeg gjorde. Var det en som hadde puffet meg i gang kanskje?

Veien ned mot Oppdal var også simpelthen en nytelse. Et par mil før Oppdal møtte jeg våt asfalt. Veldig våt asfalt! I horisonten så jeg igjen tunge blå-svarte skyer. Det gikk bra til Oppdal. Der var det tid for litt bensin til sykkelen, og en sjokolade til sjåføren. Så var det bare å hive seg i gang. Skal, skal ikke ta på regntøy... Nei vi ser hvordan det går.

Idrøyt ti mil, kjørte jeg på regnvåte veier, så våte at det rant små beker både her og der. Grus var vasket opp på veien flere steder. Jeg var like bak regnet. I Orkanger møtte jeg noen dråper. Det var noen smådrypp et par mil utover Trondheimsfjorden, før himmelen igjen ble blå, og sola fulgte meg hjem ut på Fosen.

Når jeg så fikk se nyhetene på kvelden, forsto jeg at jeg hadde fått bønesvar! Lom - Vågamo, Et regnvær uten like, ras og stengte veier. Det var like etter at hadde kjørt der! I Trøndelag hadde det regnværet jeg lå bak ødelagt mange småveier, og til slutt, like innom svenskegrensa, forsvant både E14 og jernbanesporet.

Et hverdagsbønesvar, til påminnelse om en levende Gud som bryr seg om sine små!

Einar, denne gang ikke våt som ei kråke, men fortsatt glad som ei lerce. (ref. Norgestreffet)

Værprofet eller regndoktor? Einar Dahlen "lifter sine øyne opp mot himmelen" for hjelp med kjøreføret.

Glimt fra årets Pilegrimstreff

P Tekst & foto:
Vidar Johnsen

Så kan vi se tilbake på enda et godt og innholdsrikt Pilegrimstreff. Etter at forrige Power ble trykt måtte den annonserte taleren, Ken Henderson, melde avbud. I stedet ble det leder for det russiske Bikerbibelprosjektet, ukraineren Gennady Padun som kom til Dagali.

Nytt av året var også historiens første kvinnelige treffsjef, Kristin Fossum. Vi spurte, hvordan hun ville karakterisere treffet.

- Veldig fornøyd! Det gikk over mine forventninger i alle fall, med langt bedre vær og temperaturer enn i fjor, og ikke minst moro at vi fikk alle brikkene til å falle på plass. Og bandet var helt topp, og lot til å få god kontakt med publikum!

- Åssen var det å være treffsjef for første gang?

- Veldig kjekt, selv om det ble litt hektisk. Men det var jo så mange positive som var med og hjalp til, både i innsjekking, kantine osv.. Og så ble jeg jo bedre kjent med endel folk da! Jeg må bare gi en kjempetakk til alle sammen!

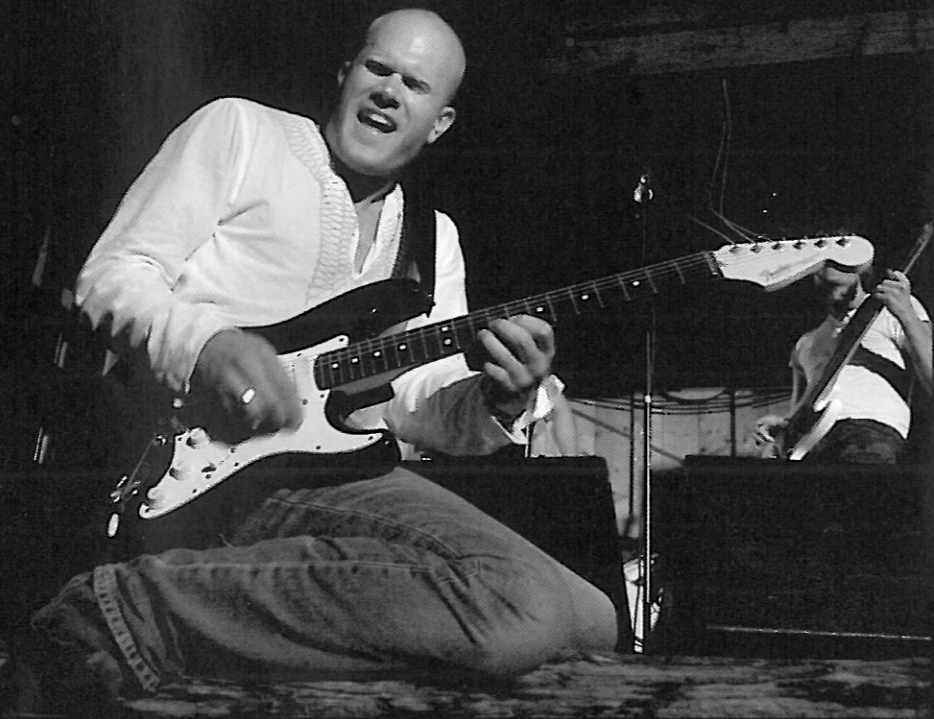
- Fikk du til det treffet du hadde ønsket å få til?

- Jeg synes da det! Spesielt med tanke på at trefflekene kom mer fram i lyset igjen. Og så fikk man jo flere idéer underveis på hvordan en kan løse ting også framover.

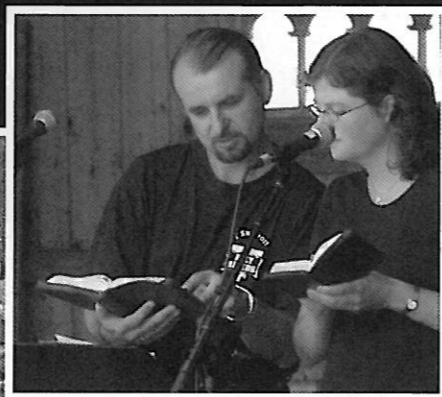
- Hva ville du gjort annerledes på treffet?

- Jeg tror kanskje vi bør vurdere å komme oss ned fra fjellet til mer sentrale strøk, til en plass det er lettere å oppsøke for folk utenfra. Nå var forsåvidt været bra, i motsetning til kulda i fjor da også det var et argument for å flytte.

En slik vurdering vil bli diskutert på avdelingsledermøtet.

Tomas Fianbakken og de andre gutta i Million Dollar levte et fråtseri i vellyd under konserten på Pilegrimstreffet. Det skulle mer enn et baklengs fall over monitorrekka for å stoppe gitarsoloen, som ble fullført liggende, med cowboybootsene i været.

Ukraineren Gennady Padun hadde sterk og treffende undervisning på møtene om hvordan vi kan legge forholdene til rette for å se vekkelse. Randi Kleiveland gjorde en ypperlig jobb med å oversette fra russisk!

Svært mange av treffdeltakerne tok del i Herrens måltid, nattverden.

Pilegrimstreff er betyr gjensyn med gamle kjenninger fra fjern og nær. Her en ansamling med hovedsakelig østfoldinger.

Vår nybakte treffsjef, Kristin Fossum, møtte mange utfordringer. Vi vil tro erfaringen fra Harleykjøringen kom godt med under choppertråsykkelkonkurransen. Syklene var bygget av avd. Oslos "Reodor Felgen," Halvdan Gyllander.

Med kreativitet og rå, brutal dansk muskelkraft gjorde Tommy Zielinski (avd. Sydvest) seg bemerket i MC-dekkastingskonkurransen - som det fremgår av bildet i alle fall hos den yngre garde.

Misjonærinnsettelse

Gunnar Jansen Bjorland

På Pilegrimstreffet ble også et knippe nye ryggmerkebærere/misjonærer ønsket velkommen i klubben:

Avd. Sydvest:

- Ruth Skartveit
- Kåre Skartland

Avd. West:

- Lars Egeland
- Anne Berit Hjelmevoll
- Kristian Tvihaug

Skåne:

- Gertrud Ingvarsson
- Ingemar Ingvarsson
- Gert Johansson
- Anita Johansson

Avd. Vestfold:

- Olav Hovda

Avd. Aust-Agder:

- Gunnar Jansen Bjorland
- Kari Omre Erlandsen

Nytt fra

sentralstyret

Deler av sentralstyret leker "kongen på haugen..." F.v. visepresident Bent Risøy, president Ole Kristian Kjenes, og styremedlemmene Rigmor Nygård, Solveig Sjøfjord og Kristin Fossum.

Så har allerede sommeren nesten gått over igjen, dessverre, og det betyr at det både står sentralstyremøter og avdelingsledermøte foran oss – og litt lenger fram også årsmøte. Bak oss ligger tre sentralstyremøter siden årsmøtet i februar, og det er vel tiden for å oppsummere noe av det vi i styret er opptatt av.

Driftsproblemer

Organisatorisk står det ikke bare bra til med alle avdelinger. Dette har blant annet vært synlig gjennom sene kontingentinnbetalinger og misforhold mellom innsendte medlemslister og innbetalte beløp. Det var i tillegg mange som ikke stilte med noen representanter til avdelingsledermøtet, og heller ikke opplyste at de ikke kom. Dette vanskeliggjør selvsagt informasjonsflyt og øvrig drift.

Sentralstyret har snakket endel om hva vi kan gjøre for at denne trenden snus, og vi kommer stadig tilbake på at vi som styre må forsøke å få til flere besøk i avdelingene, slik at kontakten mellom sentralstyret og enkeltmedlemmene blir bedre. Det har vært en del avdelingsbesøk så langt i år, men dette ønsker vi stadig å holde varmt. Vi vil i høst derfor også jobbe videre med hvordan vi møter avdelingene når vi kommer – hvilken informasjon osv. som er viktig å ha med.

Avdelingsledermøtet

Avdelingsledermøtet nærmer seg (13.-15. oktober), og vi kommer denne gangen til å legge enda mer vekt på at vi får god tid til å snakke sammen om klubbens videre arbeid. For å få god tid til dette har vi også i denne omgang valgt å tone

ned bibelundervisning. Vi ser imidlertid absolutt behovet for å komme tilbake til både bibelske og mer praktiske aspekter av lederundervisning senere.

Kontingent

Én av sakene som vil bli belyst under avdelingsledermøtet vil være et forslag om å oversiktliggjøre kontingentbildet i klubben. Det er etter hvert flere signaler fra ulike hold i klubben om at man kunne tenke seg å samle alle sentrale utgifter medlemmene likevel må ut med i løpet av et år under én felles kontingent, i stedet for å operere med ansattandeler, sentral kontingent osv.. Basert på erfaringene fra diskusjonen på avdelingsledermøtet vil sentralstyret så utforme et forslag til kommende årsmøte.

Vi ser fram til en spennende høst!

Før var han ordensmann: – Nu är jag FRI!(forts. fra s. 7)

gal likevel.» En slektning av henne var losjemedlem, og hun kjente at det var en uhyggelig atmosfære rundt ham.

Nektet medlemskap

Før Lars hadde forlatt druideordenen spurte han om å få være med i BikerChurch, det svenske nettverket av kristne MC-klubber som står sammen om den svenske BikerBibelen. Her fikk han klart nei på grunn av losjemedlemskapet sitt. Han forstod ikke den gang hvordan dette kunne ha noe med saken å gjøre, men i ettertid er han glad for avgjørelsen: «Jeg ville aldri kunne vært helhjertet med så lenge bindingene mot ordenen var der. I stedet ville jeg trolig bragt med meg en åndsmakt som hadde virket ødeleggende

på misjonsarbeidet.»

Samtidig med at Lars gjennomlevde sin prosess, hadde en gruppe i Malmø inviteret folk fra sentralstyret i Holy Riders for å diskutere oppstart av klubben i Skåne. Også Lars var tilstede, og likte det han hørte. «Det var viktig for meg at man tok stilling og vektla å ville følge Bibelen i ulike spørsmål – at man ikke bare var en klubb som diltet med på oppgått vei.» Lars er glad for at klubben også var tydelige da man i 2003 avviste en ryggmerkesøknad der søkeren viste seg å være losjemedlem. «Hadde jeg ikke selv vært ferdig med losjespørsmålet når saken kom opp så hadde jeg kanskje falt ut på den andre siden og gått helt bort fra Gud,» sier han ettertenksomt. I dag er Lars selv aktivt med i Holy Riders

i Skåne.

Selv uten å kjenne historien hans kan man se at denne mannen har hatt en sterk berøring av Jesus. Selv sier han: «Gud gir alltid en ny sjanse! Se på horkvinnen i Bibelen (Joh. 8, 3-11): Jesus kaster ikke den første steinen, men gir henne en ny sjanse. Jeg er takknemlig for at også jeg fikk en ny sjanse.»

Les også om Lars i avisen Världen i Dag: <http://www.varldenidag.se/?aid=3174>

Power Prayer

Takkeemner:

- Takk Jesus, for minst tre som tok imot Jesus på Pilegrimstreffet!
- Takk Herre, for at det ble varmt vær på Pilegrimstreffet i år.
- Takk at den russiske Bikerbibelen er ferdig trykket!
- Takk for et bra treff på Færøyene og mye som har blitt sådd!
- Takk for at du har bevart livet til dem som har vært ute for ulykker!
- Takk at du er trofast og aldri svikter!

«Stol på Herren av hele ditt hjerte, og sett ikke lit til ditt vett! Tenk på ham hvor du enn ferdes, så gjør han dine stier jevne.»

(Ordspr. 3.5-6)

Bønneemner:

- Herre, vi ber for Glenn Egeland fra Lyngdalsavdelingen, som har vært ute for en alvorlig MC-ulykke. La ham komme seg fort og bli helt frisk!
- Vi ber om at du baner vei for utdelingen av den russiske BikerBibelen. Åpne dører og rør ved hjertene! Vi ber om at de kommer raskt gjennom tollene!
- Beskytt sentralstyret og avdelingsstyrene. La dem se tydelig din plan og oppmuntre dem til å gå foran.
- Kall nye kandidater til å stille til valg til sentralstyret.
- Jesus, vi ber om gjennombrudd i høst, og at vi som klubb går videre og bryter nytt land i ditt navn. Vi ber om beskyttelse og utrustning til all god gjerning!
- Vi ber om ny sykkel til Gennady fra Ukraina, etter at den hadde ble ødelagt i en ulykke.

Redaktørens rablerier

Jeg må benytte anledningen til å vise fram kona mi også! Doreen og jeg sa ja 25. mai i Langesund Kirke. Her er vi flankert av avd. Vestfold. (Foto: Inge Stubdal)

Takk og farvel!

Med dette er siste Power fra vikarredaksjonen her i Kongsberg levert. Fra og med neste nummer er Anne Skaiå tilbake fra mammapermisjon. Det har vært to utrolig interessante og inspirerende år i Powers redaktørstol. – Til tider slitsomme og frustrerende også.

Når jeg nå har relativt inngående kjennskap til hvilken jobb Anne går tilbake til, må jeg bare ta av meg hatten jeg ikke har; hun skal klare samme jobben og samme deadliner som før, men nå ved siden av dobbelt bleieskiftarbeid. Jeg håper vi alle kan være med på å lette denne jobben ved å bli flinkere til å sende inn stoff, både bilder og tekst. Det er ikke sette opp stoffet i bladet – det tyngste er å produsere det stoffet som ellers ikke kommer inn.

Power er et blad vi får mye skryt for av omkringliggende klubber, menigheter og enkeltpersoner som støtter oss. Bladet har et stort potensiale, både til å dra ikkekristne nærmere Jesus og oss som kan lede dem til Ham, og til å gi oss flere støttepartnere i menighetene. Selvsagt gjennom abonnementsinntekter, men først og fremst gjennom at vi får flere forbedere og et større, mer landsdekkende menighetsapparat i ryggen til å fange opp, backe og fostre både oss selv og folk vi leder til Jesus.

Ja, de penga...

Med jevne mellomrom blir spørsmålet om hvor profesjonelle vi som klubb skal være i Holy Riders. I det ene ytterpunktet ser vi en organisasjon med mange ansatte, både ledere på forskjellige plan og personer med spesielle oppgaver med et utbredt, mangefoldig og organisert misjonsarbeid. I den andre enden ligger mindre, «back to basic» lokalavdelinger som betjener sitt område ved å reise på treff på fritiden, og bygge relasjoner til sine omkringliggende klubber uten å tenke i store, globale linjer. Jeg tror jeg er en liten Ole Brumm i dette bildet: Ja takk, begge deler! Vi ser at Gud gir oss et stadig mer utbredt arbeid, og samtidig jobber med oss innad for å rense og framelske det som gjør oss til effektive

evangeliseringsredskaper – parallelt med at vi får være Guds favorittunger!

Det har vært snakk om å føre Power tilbake på frivillig tjeneste igjen for å spare penger. Det har vært diskutert å slutte å trykke Power, og bare bruke web. Det blir fra tid til annen stilt grunnleggende spørsmål ved om det er ønskelig med ansatte i klubben – ikke minst om vi bør ha en ansatt president. Jeg spør meg av og til: Har ikke disse diskusjonene hovedsakelig sin rot i at det blir for mye penger? Ville vi stilt disse spørsmålene hvis vi kunne ansettes og lønnes direkte fra Himmels lønningsskontor, og ikke behøvde å tenke mer på hvor pengene kom ifra?

Hvis penger alene er det som stopper oss fra å tenke stort, tror jeg vi lett avskjærer oss selv fra å tenke Guds tanker. Jeg har nære venner som har realisert de utroligste luftslott fordi de begynte å gå på urealiserbare tanker de kjente Gud hadde gitt dem. Jeg prøver ikke her å slå et slag for mangedoblet kontingent eller gjennomføring av menneskelige idiotambisjoner med hellig skinn. Samtidig kjenner jeg meg kraftig, positivt utfordret av de (til nå?) to i klubben som har kjent Guds tilskyndelse til å gi bort sine dyre motorsykler til andre Herrens tjenere. Jeg skulle ønske at vi blir flere som uforbeholdent tør å tenke Guds tanker, enten det dreier seg om å utføre Gudgitte prosjekter vi ikke selv har ressurser til, eller å være villige til å gi så det svir på Guds tilskyndelse. Jeg tror Power er et redskap gitt oss av Gud, og jeg håper vi får anledning til å fortsette å lage et stadig bedre blad. Det er vår egen tro som begrenser det.

Hunger!

Det forstemmende med å være så storkjefet som her at man bør begynne med seg selv. Jeg tror jeg har kontinenter av land å innta når det gjelder gavmildhet, å våge gjøre seg helt avhengig av Gud og å leve et liv der ingenting er viktigere enn hvert sekund å leve optimalt i Hans plan. Jeg har savnet de feteste reportasjene om Guds helbredende og frelsende kraft som

Forts. neste side...

Rapport fra avd. Aalesund:

Menighetsbesøk

"Livet er herlig på tur med en Milwaukee Iron," skrev Oddmund Lien da han sendte inn dette bildet.

P Tekst: Ragnar Eide
Foto: Oddmund Lien

Holy Riders avd. Aalesund har satt i gang en kampanje der målsettingen er å besøke alle menighetene til medlemmene for å presentere oss, og å forberede menighetene på at mottaksapparatet må stå klart når det store innrykket kommer.

Første menighet var Sion Ellingsøy, som fikk besøk søndag 26.3.06. Planen var at vi skulle få en sekvens på ca. ½ time, men det ble ikke helt som vi hadde tenkt, for vår Herre og Mester ville det annerle-

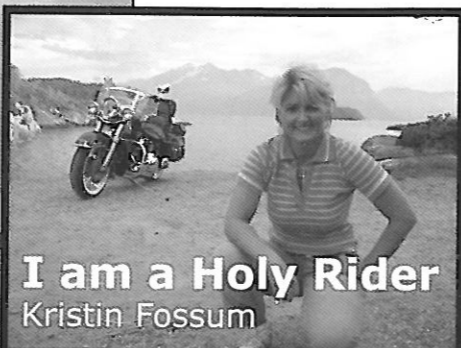
des, og det ble 2 timer med informasjon, sang, vitnesbyrd og forbønn.

Vi ble tildelt en uavkortet kollekt på kr. 2000,- som i sin helhet går til Bikerbibelen. Vi informerte om abonnementet på Power til menighet og enkeltpersoner.

Til stor inspirasjon for unge og gamle viste vi egne opptak fra Pilegrimstreffet, og en lokalt produsert video med Kristin som biker og sangen "I am a Holy Rider."

Mottagelsen og responsen var hjertelig, og mange takkehenvendelser ble oss tildelt.

Dette frister til gjentagelse!!

I am a Holy Rider Kristin Fossum

Kristin cruiser inn i musikkvideouniverset med klubbslageren "I am a Holy Rider!"

Pris kr. 100,- + evt. porto

Bestill nå!

E-post: kristin.fossum@tele2.no
Tlf.: 922 80 745

Kalenderen

Aktuelle datoer for Holy Riders MC

14.-15. oktober 2006:
Avdelingsledermøtet høsten 2006
...og påmeldingsfrist for julebordet

31. oktober 2006:
Innleveringsfrist, saksforslag til årsmøtet
(gjelder ikke statuttendringer)

24.-26. november 2006:
Julebord, v/ avd. Aust-Agder (se s. 18)

9.-11. februar 2007:
Årsmøte i Holy Riders MC

Redaktørens rablerier (forts. fra forrige side)

snur opp-ned på hele MC-treff, men hever jeg pekefingeren så peker den også tilbake på meg selv: Det er 16 år siden jeg personlig fikk lede noen siste biten inn til Jesus, og alt for lenge siden jeg har hatt konkrete ikkekristne venner rundt meg som jeg har bedt for og vitnet for jevnlig. Jeg lengter etter at den brennende hungeren etter veksel skal bli sterkere, i mitt eget liv og i resten av klubben, slik at vi er med og endrer evighetsperspektivet på menneskers liv. Bieffekten er et Power fullt av sterke vitnesbyrd og reportasjer.

Velkommen tilbake i redaktørstolen, Anne! Måtte Gud velsigne dine henders verk med Power!

Avtroppende vikarredaktør,
Vidar Johnsen

De ville si ja, men presten sa nei...

Holy Riders sa ja!

Da Jasmine og Johannes ville si ja på Sandefjord MC's klubbhus, sa presten nei. Det forelskede paret vendte seg da til Holy Riders, avd. Vestfold. Her fikk de ja, og så ble det bryllup på klubbhustunet likevel!

P Tekst & foto:
Vidar Johnsen

«Vi ville ha utebryllup, og det kunne vi gjennom kirken bare få på vigsløst jord. Her i området er det bare slottsfjellet i Tønsberg som er vigsløst utendørsområde, og Tønsberg har vi ikke noe forhold til,» forklarer Johannes. «Det var derfor vi spurte Rune om han kunne hjelpe oss.»

Avdelingsleder Rune Enstad i Holy Riders avd. Vestfold grep ballen nærmest på stående fot, og fikk med seg pastor i menigheten sin, Lasse Tretteteig fra Kristent Fellesskap i Stokke, til å være vigselmann. Dermed kunne bryllupet likevel stå på grasbakken utenfor det lille tyttebærerrøde trehuset oppi skaukanten der Sandefjord MC holder hus. Det er her de har møtt hverandre, og det er her med klubben de har tilbragt mesteparten av fritiden de siste årene.

Kjærlighetens evangelium

Under en ikke helt åpen himmel – men heldigvis enn så lenge ikke under åpne sluser, kommer brudeparet til syne, gående opp veien til huset og de oppsatte stolene på gressbakken, til tonene av «Det vackraste som finns.» Mens stivpyntede bryllupsgjester besetter stolrekkene har vi MC-folk, hovedsakelig fra hhv. Sandefjord MC og Holy Riders MC slått oss ned uti kantene bak og på sidene.

Så kan Lasse ønske velkommen til en forsamling der trolig ikke alle er fast inventar i noen menighet. Som en innledning til vielsen har han fått kona, Synnøve, til å

lese «Kjærlighetens evangelium,» 1. Kor. 13, fra en oversettelse med et moderne og mer lettførlig språk enn vanlige bibler har. Også bruden sjøl er i aksjon, og leser en gripende bønn. Vigselsløftene er mer enn bare et «ja» - begge lover de hverandre i ekteskapsløftet å «være den mann/kvinne Gud har kalt meg til.»

«Jeg har barnetroen, men er vel ikke akkurat noen kirkegjenger,» forklarer Johannes når Power ringer noen dager før bryllupet. Det blir gjeme med en og annen julegudstjeneste og slike anledninger. «Men jeg har jo aldri hatt noe imot det,» forteller han.

Vekkelsespreken

Så er det preken. «Det finnes to som kjenner meg mer eller mindre tvers igjennom: Kona mi og Gud,» åpner Rune, «Og de elsker meg likevel!» Dette blir også gjennomgangstema i hele prekenen: Kjærlighet og tilgivelse mellom mennesker i ekteskapet og kjærligheten og tilgivelsen mellom Gud og mennesker i frelsesverket, begge på tross av kjennskapen til alle våre menneskelige svakheter og feil.

«Målet var forsåvidt ikke å holde en fordekt vekkelsespreken, men det var dette temaet jeg fikk av Gud når jeg skulle forberede meg,» forteller Rune etterpå. Han mener imidlertid det er viktig å være bevisst på uttrykksform og teologien man presenterer når man taler til en forsamling som ikke hører preker så ofte. «Man må legge det i Guds hender,» avslutter han.

«Det var ikke vanskelig å si ja til å

vie Jasmine og Johannes. Når noen ønsker å inngå pakt over samlivet sitt, så er det bare en glede,» forteller Lasse. «Og så er det en fin anledning til å formidle Guds kjærlighet! På en slik dag er mange spesielt åpne for å høre evangeliet,» sier han, og legger til: «Vår menighet ser på Holy Riders som vår forlengede arm inn i MC-miljøet. Da er det flott når samarbeidet på denne måten kan vises i praksis!»

Brudeparet selv er da også strålende fornøyde. «Det var enda bedre enn forventet,» sier Jasmine da vi ringer noen dager senere. «Mange ble rørt til tårer over det som ble prekt. Det var så fullt av kjærlighet! Du må passe på å skrive at vi vil takke både Rune, Lasse og Synnøve for det de sa,» avslutter hun.

Der HR liker seg best

Som avslutning på vielsen står brudeparet opp, og omkranses av Lasse, Rune og forloverne som legger hendene på brudeparet. Lasse og Rune ber hver sin uformelle, enkle bønn over brudeparet, og så er de etter alle kunstens regler gift.

Selv om skyene etter hvert hang som fulltrukne svamper over hodene våre, holdt de tett til siste slutt. Først når MC-kortesjen var nesten framme ved festlokalet brast demningen – og det ettertrykkelig. Men de nygifte gledet seg, Vårherre humra trolig også godt i skjegget, og vi i Holy Riders kunne glede oss over enda en gang å ha fått dele evangeliet der vi liker oss best: På uvigsla jord.

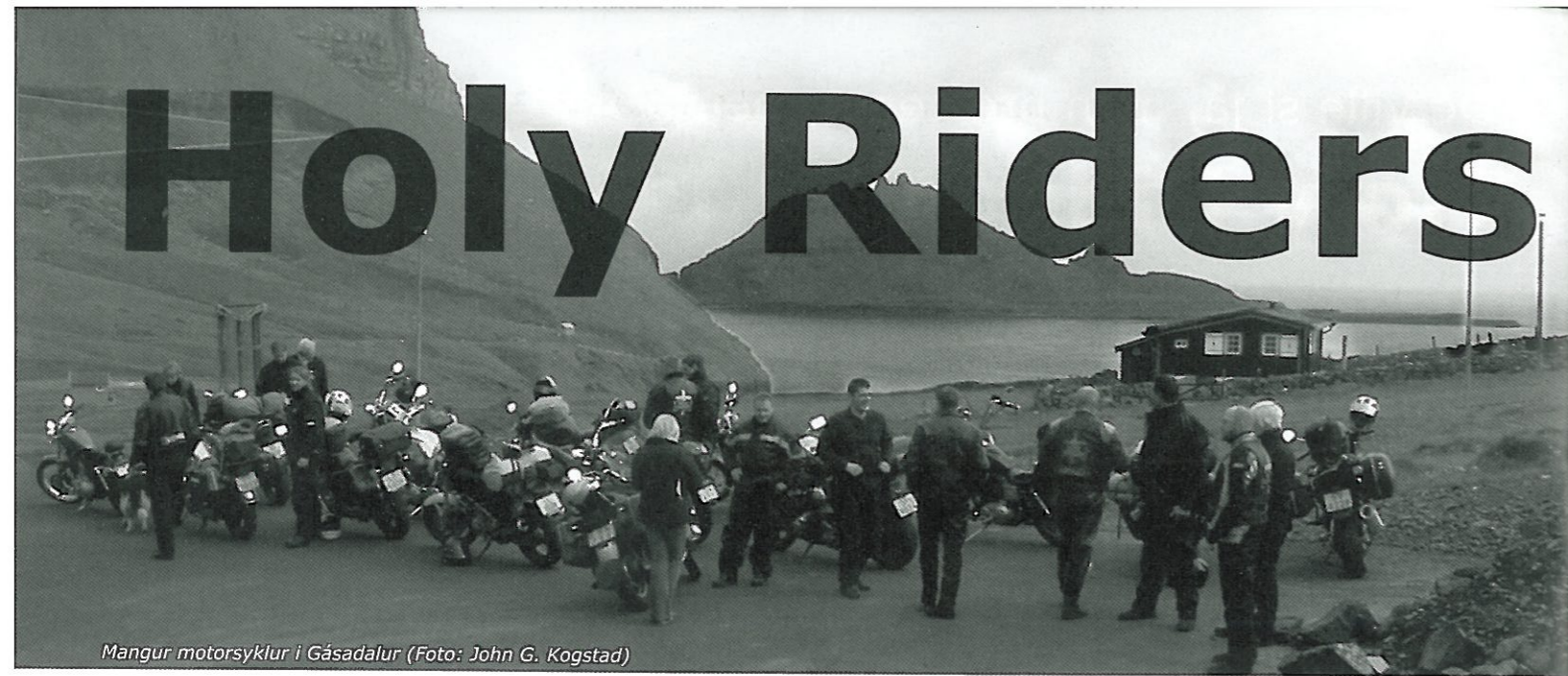
Å spørre om veien...

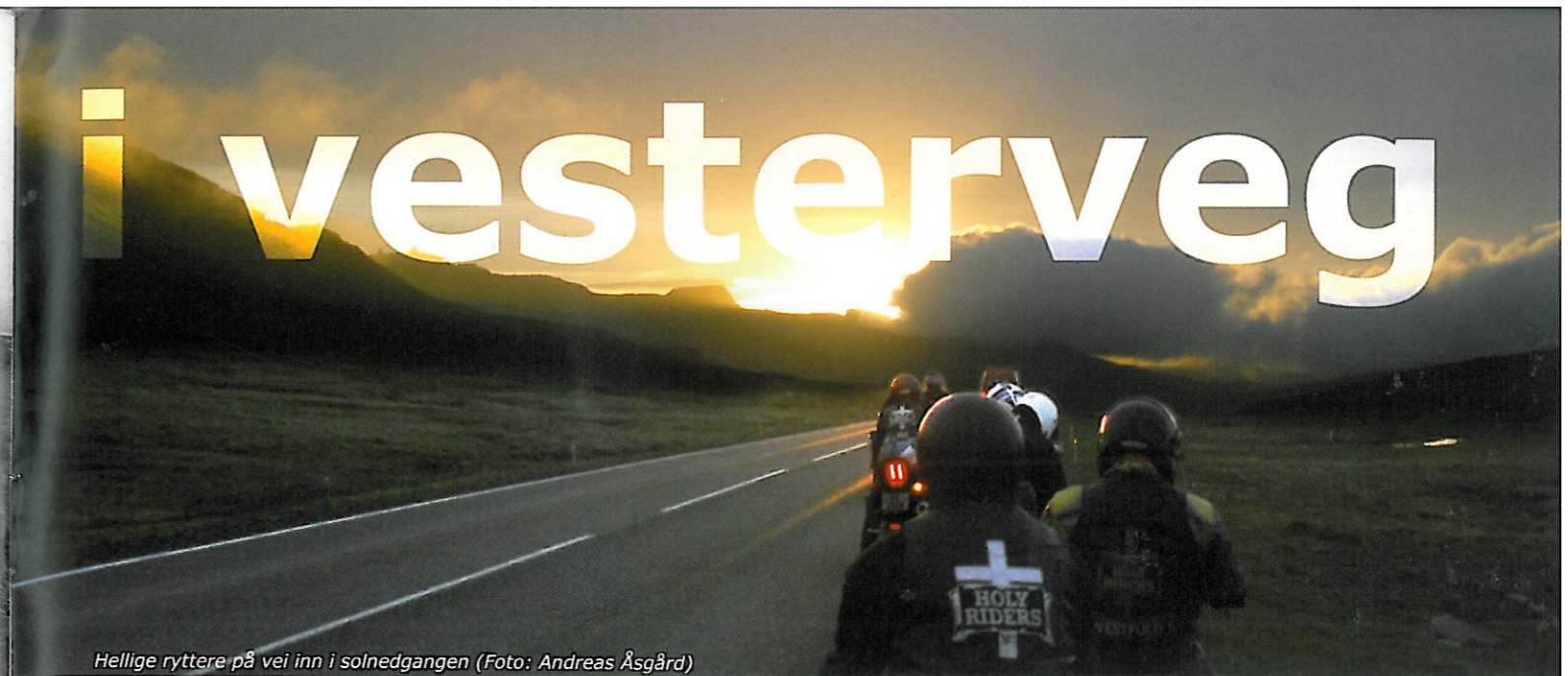
Av og til står man overfor et vanskelig valg: Skal man spørre om veien, eller fortelle hvor den går? Dette dilemmaet stod Ankie Linder (HR i Skåne) overfor da hun møtte denne herremannen med et noe selsomt ryggmerke. Göran Linder forevige situasjonen.

Holy Riders

i vesterveg

Mangur motorsyklur i Gásadalur (Foto: John G. Kogstad)

Hellige ryttere på vei inn i solnedgangen (Foto: Andreas Åsgård)

Det er en strålende dag i Bergen(!). Tunglasta tohjulinger tusler seg gjennom den vakre byen på vei mot kaien. 14 nordmenn, to tyskere, enda flere nordmenn, noen tohjulte svensker, samt møkje annet godtfolk, både med og uten bil, stimler sammen i kø, noe vi har for vane å gjøre i større byer. Vel om bord i ferja «Norröna» spenner vi fast jernhestene våre på båsen, før vi tar et raskt overblikk over skuta som skal være vårt hjem det neste døgnet. Målet er et øyrike som vi har hørt byr på ypperlige motorsykkelveier, vill natur og MC-treffet «Atlantic Bike-Meet.»

P Tekst: John Gunnar Kogstad
Foto: Forskj. (se bildetekster)

Tida på ferga går fort, med både fotball-VM, kino og en herlig middagsbuffé. Praten er munter og forventningsfull. Natta blir tilbrakt på harde madrasser før vi skal av etter 25 timer på blikkstilte hav. På kaien i Tórshavn blir vi møtt av Victor Carlsen, leder for Holy Riders på Færøyene, og HD-forhandleren som tilbyr all hjelp om noe skulle skje med syklene i løpet av oppholdet. Victor skal gjennom uka være vår turguide og trofaste reisefølge.

Sydansk stemning i 10° C

Allerede fra første dag får vi merke at Victor er en som gjør ting skikkelig: Mottakelse av borgermesteren på torget i Torshavn, sanginnslag av høy kvalitet, ja, nesten sydansk torgstemning i 10 grader Celcius. Ole og Mondo får muligheten til å si noe, en sjanse de benytter til å dele evangeliet med fremmøtte øyværingar. Her rømmer ingen lettskremt fra torget selv om navnet Jesus forkynnes.

Etterpå benytter vi muligheten til å se oss litt rundt i byen. På en bygning i byen står det "Sosialurin," noe vi tror er et offentlig pissoar. Etter nærmere undersøkelse viser det seg at det er navnet på lokalavisa...

På kvelden har vi ungdomsmøte i en

menighet i byen før vi reiser til basen vår, menigheten "Keldan" i Skálafirði, en snau times kjøring fra Tórshavn.

Færøyene sett fra både utsiden og innsiden

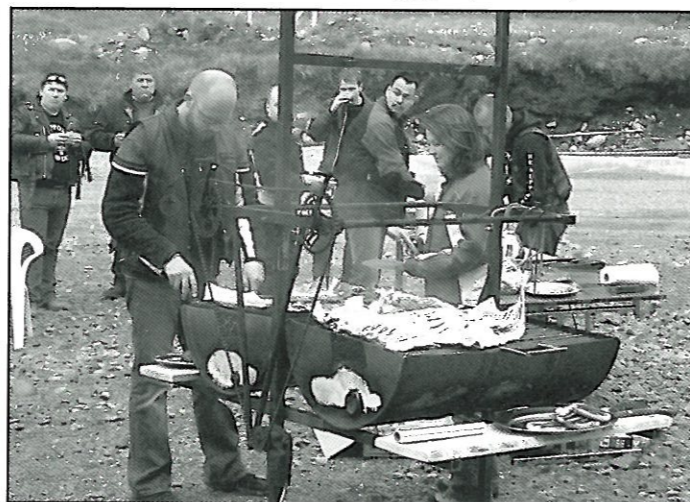
Ingen trenger å gå vekkerunde neste morgenen; selv de som har blitt forvist til «duravdelingen» er raskt på plass ved frokostbordet. I dag er færøysk natur og morsomme motorsykkelveier høyt prioritert. Her finnes fine veier som forsvinner inn i berget for så å komme ut igjen på andre siden, med det har vi hjemme. Vi har ikke reist hit for å se fjellene fra innsiden, men for å danse gamleveien over fjellet. På Færøyene finnes ikke trær, derfor er det god oversikt med god mulighet for nedbrekk i krappe svinger. Likevel er det utfordringer når det gjelder sykkelkjøring. Det ene er sauer i veibanen. Det andre er noe Henrik slet med: Å få de nyervervede knepuckene til å subbe i kurvene.

Landskapet er steilt, goldt og vilt, og viser seg fra sin beste side med sol og

flott vær. Kjøredressen som skulle holde regnet på utsiden blir klam på innsiden, jeg savner den luftige skinnjakka mi i den gode solsteiken.

På ettermiddagen er det båttur rundt øya Hestur. Vi nyter deilig sjøsprut i solskinet før vi forsvinner langt inn i ei mørk grotte. Tunneler inn i fjellet fra sjøen er atskillig mer spennende enn å kjøre på ei asfaltstripe inn i et menneskelagd steinbrudd. Men så det da Herren selv som har lagd disse grottene. Fuglefjell med et øredøvende liv. Ville sverdklipper som står opp av havet vitner om at vikingene har vært her før oss.

Så er vi i land på øya. Et samfunn med 40 innbyggere, ei kirke, 200 m vei

Sofus' grillkonstruksjon med bl.a. Porschedeler (Foto: John G. Kogstad)

og to elever på barneskolen er alt som skal til for å skape et bygdesamfunn på Færøyene...

På vei hjem er vi invitert til Victors familie på deilig middag, før vi vender vi hjem til basen etter en strålende dag. Vi parkerer syklene og er knapt innendørs før det begynner å regne. Jeg blunker opp mot himmelen og sier «takk».

har'n Sofus rigga opp to sykkelkranker med sjøroterende kamakslar drivi 'ta en 12 volts motor. Det æ'kke no' vanlig vindusviskermotor fra en Mazda han Sofus bruker nei, men motor'n fra lykteheverne te' Porche'n som står i bakgård'n. Den har'n skøri snuten ta med vinkelkutter'n for å eksperimentere med ny front på doningen.

litt spente på åssen dette skal gå. MC-treff i et menighetslokale høres ikke spesielt lavterskel ut for oss. Hjemme hadde det neppe blitt suksess. Første dag er det heller ikke mange som kommer, men dette er et spennende prøveprosjekt. MC-treff på Færøyene er ikke vanlig, men Victor og co er fulle av mot. Nå er ikke været helt på vår side heller, men det viser jo bare at MC-treff i telt her ute i havet ikke er tingen. Praten går lett med god grillmat fra den velfungerende mekanismen te'n Sofus.

Reodor Felgen

Ved frokostbordet neste dag ser vi at sola igjen er i ferd med å vinne over skydekket som henger nede i fjellsidene. Det har regnet og blåst hele natten. Formiddagen har vi fri før MC-treffet starter på ettermiddagen. Noen av oss tar en tur til Torshavn for å besøke Sofus, mens damene med Arne på slep reiser på shopping. Sofus er nærmest færøyingenes svar på'n Reodor Felgen. Vel framme inspiseres garasjene med nysgjerrige øyne. Her er mye av interesse. En ombygd Corvette av edel årgang står i samme stand som når Ole og Vidar var der i mai i fjor, samt grillen vi skal bruke på treffet som er klargjort for lakkering.

Som Flåklipa-forteller'n ville beskrevet det: *Grillen er laga ta et tradisjonelt kløyva oljefat, med no'n ekstra dikkedarier som langt overgår Oslo-avdelinga. Vi ska' jo ha helstekt lam, derfor*

Atlantic Bike-Meet

Så bærer det tilbake til treffet. Vi er

Bemanningservice – vi er der når du trenger oss

- ▲ DISK-sertifisert til å velge ut rett kandidat
- ▲ CARE-analyser/teamsammensetninger
- ▲ Tilgjengelig ut over kontortid
- ▲ Oppfølging – vår styrke, din garanti
- ▲ Lokalt forankret. God kjennskap til det trønderske markedet

LES MER OM OSS PÅ: www.bemanningservice.no

E-post:
postmaster@bemanningservice.no
Tlf. 73 82 10 00

Du finner oss på Moholt
Vegamot 8, 7048 Trondheim

Bemanningservice er fra 1.6. solgt til ISS Personalhuset AS. Vi søker derfor dyktige vikarer!

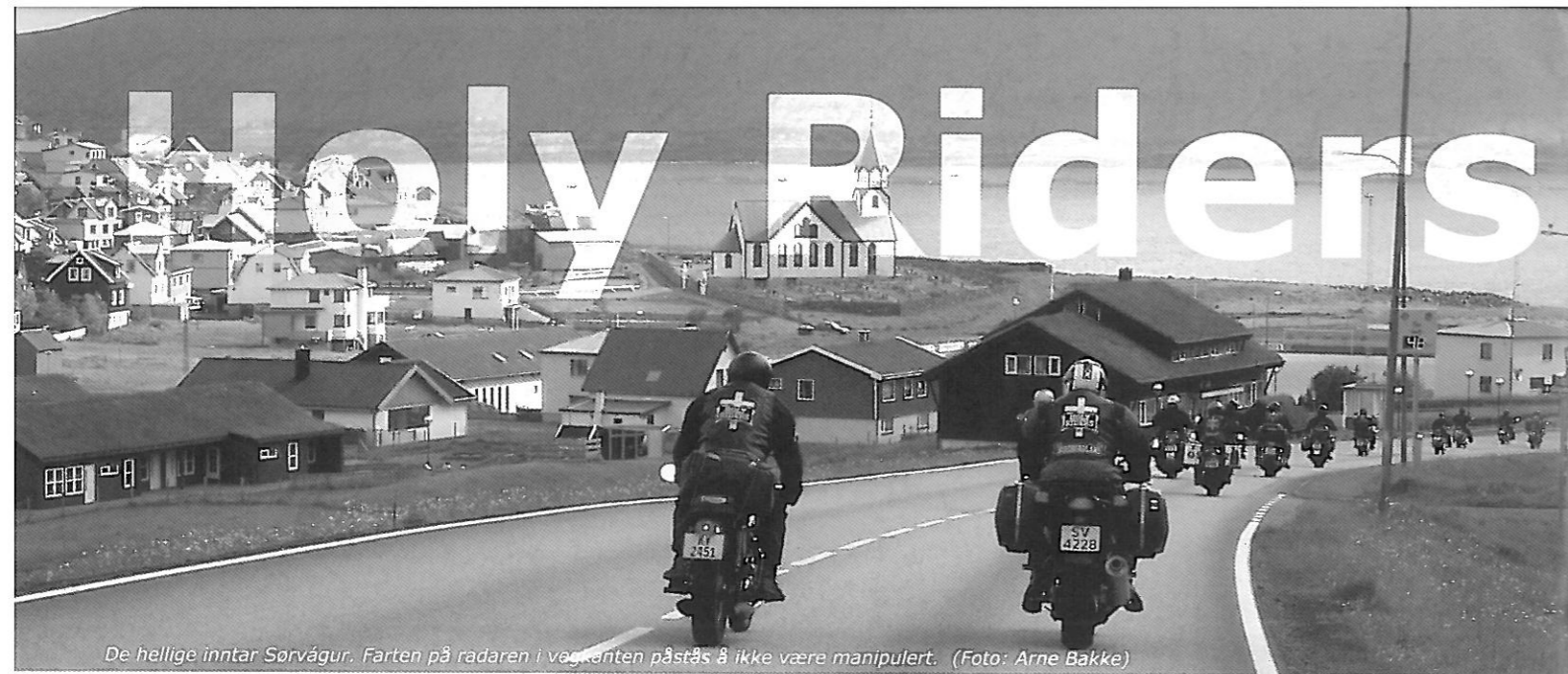

Medlem av
Servicebedriftenes
Landsforening
Tilsluttet NHO

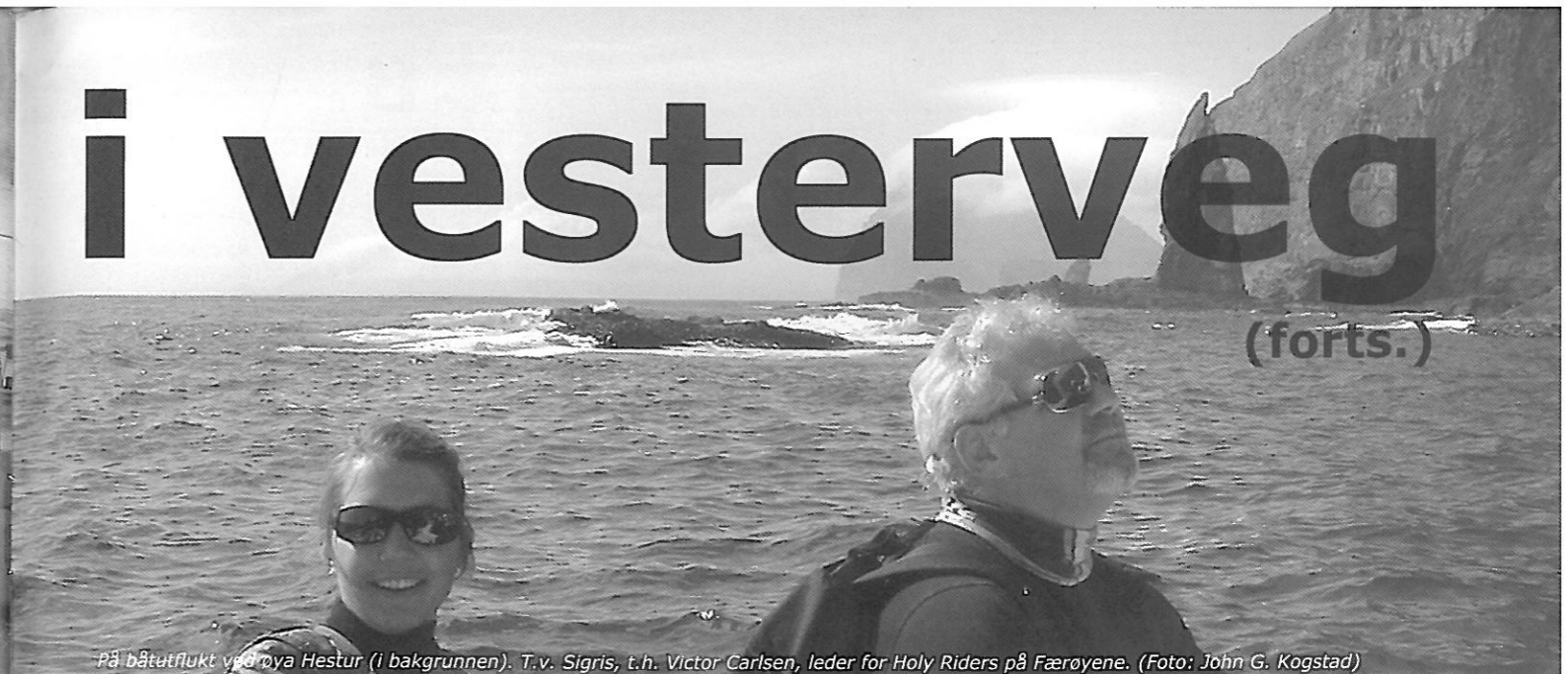
Holy Riders

i vesterveg

(forts.)

De hellige inntar Sørvágur. Farten på radaren i vestkanten påstås å ikke være manipulert. (Foto: Arne Bakke)

På båtutflukt ved nye Hestur (i bakgrunnen). T.v. Sigris, t.h. Victor Carlsen, leder for Holy Riders på Færøene. (Foto: John G. Kogstad)

Dagen etter er det fellestur til Viðareiði, så langt nord vi kan komme. Mange innfødte blir med oss på turen. Underveis kommer regnet, men humøret er på topp. I Viðareiði møter vi presten på stedet, som

ettermiddagen er det atskillig mer folk, og hovedattraksjonen er konsert med diverse lokale artister. Forskjellige stilarter av det beste som kan oppdrives innen kristent musikkliv på Færøene lager god stemning, her forkynnes evangeliet i et fullpakket menighetslokale med over 400 tilstede!

Friluftsmøte

Søndag er det gudstjeneste i menigheten "Keldan" hvor vi har bodd, og Mondo forkynner. Etterpå er det kirkemiddag før vi pakker og setter kursen mot Tórshavn. Underveis tar vi en avstikker til Gásadalur, så langt vest på Færøene vi kan komme. Mange fra HR Færøene er med på turen sammen med oss og været viser seg fra sin beste side igjen. I Tórshavn

har MC-klubben der lagt opp til fellestur, før vi skal ha friluftsmøte på torget. Det er en vanvittig mengde motorsykler som blir med på fellesturen, en meget godt organisert tur og ikke noe sinketempo selv om vi er mange. Motorsykkelinteressen har nærmest eksplodert på Færøene i år. Ved årsskiftet ble avgiftspolitikken lagt om slik at motorsykler er blitt atskillig rimeligere. Flat 25% avgift, en sak for NMCU?

Vel tilbake i byen er det klart for møte. Torget er nærmest fullt av folk og masse motorsykler. I møtet benytter vi muligheten til å dele ut traktater og Biker-Bibler. Det går fort tomt for den danske utgaven, så vi sper på med den norske.

Bedre enn de kule og utradisjonelle

Mandag morgen er det tidlig opp, men Victor er på plass og sørger for at vi ikke forlater Færøene på tomme mager. Så er det farvel med kjente.

Overfarten blir enda en drømme-reise. Dagsetappen mellom Færøene og Shetland nytes for det meste på dekk i t-skjorte. Nydelig vær, blick stille hav

og Shetlansøyene badet i solnedgang gir en verdig avslutning på en fantastisk tur-opplevelse.

Underveis på ferja blir vi kjent med Brother Clifford Edwards. Mannen er brite og bor i en toetasjes Londonbuss, dekorert av Jesus-reklame på alle sider. Han er evangelist, har vært på Færøene en tid og skal nå videre til Shetland. Dette blir et nyttig og ransakende møte for oss, en enkel mann med et enkelt vitnesbyrd. Vi finner han på dekk der han

frimodig synger kjente evangeliske sanger av full hals. Vi blir først litt brydd over at han ikke tar hensyn til de andre. Men folk liker det de hører, de klapper, og stadig

kommer nye mennesker til. Underveis mellom sangene reiser han seg og deler frimodig sitt vitnesbyrd om hvordan Jesus har reist han opp fra rennesteinen og helbredet ham. Vi som er fra en kul og utradisjonell misjonsorganisasjon må bare innse at han

nok har større betydning for de reisende enn oss 16 fra HR. Vi har nok noe å lære i frimodighet og det å benytte anledninger.

Til avslutning

Oppholdet på Færøene har gitt oss mange minner og gode opplevelser. Victor med familie og folket i HR Færøene har gjort er fantastisk jobb, både med treffet og ikke minst for oss tilreisende. Vi sitter igjen med en enorm takknemlighet til dere og til Herren for en fantastisk naturopplevelse og felleskap, og ber om at det som er sådd

gjennom vitnesbyrd, sang, kontakter og utdeling av BikerBibler skal bære rike frukter. Åpenheten for kristen tro er langt større her enn vi er vant med hjemmefra, likevel er misjonsmarken stor.

Vi som har vært på tur har bygd nytt vennskap gjennom latter, opplevelser og oppgaver, og har blitt sveisa sammen på en mye dypere måte. Dette frister til gjentakelse og er utrolig verdifullt.

Undertegnede er ikke lite stolt av at vi var flere fra Bergen på denne turen enn på en vanlig klubbkveld i avdelinga. Men så var det våre nye naboer i vest som innbød til fest, og da møter vi selvfølgelig opp! Og har ikke Henrik brukt vinkelkutter, så er vel knepuckene like gule og fine ennå.

Lenker

Er du mer interessert, ligger det bilder fra båtturen på www.vanir.fo/myndir.htm. På www.gospel.fo ligger bilder og reportasje fra møtet på torget. Ellers har Power også tidligere hatt reportasje fra Færøene, i nr. 5/2005.

Motorsykkelinteressen har nærmest eksplodert på Færøene i år, skriver artikkelforfatteren (t.v.) (Foto - dvs. kameraeier: John G.Kogstad)

delers artig innsikt i prestegjærningen i dette øyriket. På tur tilbake er vi invitert innom MC-klubben i Klaksvik på kaker og kaffe før vi returnerer til treffet igjen. Denne

delers artig innsikt i prestegjærningen i dette øyriket. På tur tilbake er vi invitert innom MC-klubben i Klaksvik på kaker og kaffe før vi returnerer til treffet igjen. Denne

Velkommen til julebord 24.-26.11!

Endelig er det avd. Aust-Agder sin tur til å invitere til juleparty. Gå ikke glipp av denne unike mulighet for å oppleve ditt livs julebord! Med mye god mat og hyggelig sosialt samvær.

Sted: Eikely Leirsted, Frolands Verk, Froland, Aust-Agder.

Kontakt, Avd. Aust-Agder:
Elin Reiersølmoen: tlf. 95938252
Terje Hernes: tlf 91356082

Veibeskrivelse: Ta av fra E18 ved Arendal mot Froland/Evje Rv.42 - 1,5 Km etter Froland Sentrum (Osedalene) kommer det skilt på høyre side merket Eikely Leirsted. De som kommer med fly og ønsker å bli hentet ringer for avtale.

Program fredag:

- Ankomst i løpet av kvelden.
- 19:00-22:00: Buffet, suppe m/brød, Kaffe og te.
- Ca. 21:00: Felles lovsangsmøte med ordet fritt

Program lørdag:

- 09:00-10:00: Frokost
- 11:30: Seminar m/lovsang
- 13:00: Lunsj m/varmrett
- 14:00: Seminar m/lovsang
- 19:00: Julemiddag: Ribbe, m/tilbehør, dessert, kaffe/te/gløgg. Underholdning.

Program søndag:

- 09:00-10:00: Frokost

Overnatting og priser:

Priser pr. person, fredag til søndag, i

flersengsrom, inklusiv kost:

- Overnatting m/sovepose, dusj og toalett i korridor: Kr 715.-
- Overnatting m/oppredde senger, dusj og toalett i korridor: Kr 790.-
- Overnatting m/sovepose, dusj og toalett på rom: Kr 915.-
- Overnatting m/oppredde senger, dusj og toalett på rom: Kr 990.-

Priser pr. person for julemiddag og overnatting lørdag til søndag:

- Julemiddag: Kr 185.-
- Dobbeltrom m/dusj og toalett + frokost: Kr 350.-
- Dobbeltrom u/dusj og toalett + frokost: Kr 250.-

Antall rom med dusj og toalett på rom er begrenset og tildeles fortløpende etter påmelding.

Påmelding:

Påmelding skjer ved betaling til konto nr: 2949.31.71966 innen den 15. Oktober

Innbetaling merkes TYDELIG med hvem og hva betaling gjelder for.

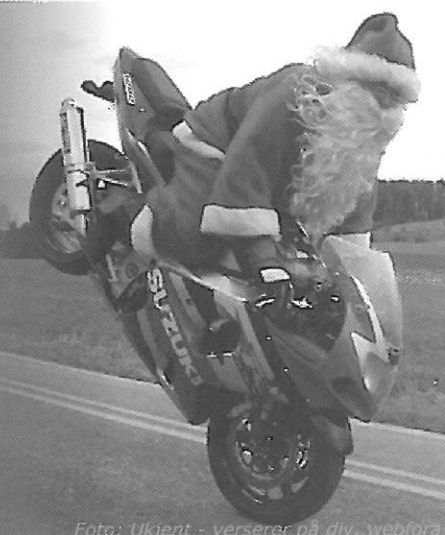

Foto: Ukjent - verserer på div. webfora